

Step 1: alignment links
mouse over

The Adventures of Tom Sawyer

by Mark Twain

Aligned by: András Farkas (fully reviewed)

[SHOW ALL](#)

English	Hungarian
Hide	Hide
<i>Source: Project Gutenberg</i>	<i>Source: mek.oszk.hu</i> <i>Translation: Koroknay István, Karinthy Frigyes</i>
The Adventures of Tom Sawyer	TOM SAWYER KALANDJAI
Mark Twain	MARK TWAIN
PREFACE	ELŐSZÓ
Most of the adventures recorded in this book really occurred; one or two were experiences of my own, the rest those of boys who were schoolmates of mine.	A könyvben leírt kalandok nagy része valóban megtörtént, egyik-másik velem, a többi hajdan iskolatársaimmal.
Huck Finn is drawn from life; Tom Sawyer also, but not from an individual--he is a combination of the characteristics of three boys whom I knew, and therefore belongs to the composite order of architecture.	Huck Finn, akárcsak Tom Sawyer, az életből lestem el, mégsem egy bizonyos fiúról mintáztam - három jó ismert gyerek vonásait egyesítettem benne a regényszerkesztés szabályai szerint.
The odd superstitions touched upon were all prevalent among children and slaves in the West at the period of this story--that is to say, thirty or forty years ago.	Az itt említett babonákat történetünk idejében - a harminc-negyven ével ezelőtti Nyugaton - a gyerkek és a rabszolgák még nagyon komolyan vették.
Although my book is intended mainly for the entertainment of boys and girls, I hope it will not be shunned by men and women on that account, for part of my plan has been to try to pleasantly remind adults of what they once were themselves, and of how they felt and thought and talked, and what queer enterprises they sometimes engaged in. THE AUTHOR.	Noha könyvemet főképpen gyerekeknek szántam, remélem, a felnőttek sem teszik majd félelmet, hiszen szeretném bennük is gyengédén felidézni, milyenek voltak valamikor, hogyan éreztek, gondolkoztak és beszéltek, s olykor miszsoda különös dolgokba keveredtek.
HARTFORD, 1876.	Hartford, 1876 A szerző
CHAPTER I	I. FEJEZET
"TOM!"	- Tom!
No answer.	Semmi válasz.
"TOM!"	Tom!
No answer.	Semmi válasz.
"What's gone with that boy, I wonder?	Kíváncsi vagyok, hol csatangol ez a gyerek!
You TOM!"	Hé, Tom!
No answer. The old lady pulled her spectacles down and looked over them about the room; then she put them up and looked out under them.	Az idős hölgyletolt a szemüvegét, és elnézett fölötté, körös-körül a szobában; aztán visszatolta, és alatta nézett körül.
She seldom or never looked <u>through</u> them for so small a thing as a boy; they were her state pair, the pride of her heart, and were built for "style," not service--she could have seen through a pair of stove-lids just as well.	Ritkán vagy tán sohasem nézett át rajta egyenesen olyan jelentéktelen valami miatt, mint egy kisfiú. Ez a szemüveg disztrágy volt, szíve büszkesége, az "előkelőség" érdekeiben, nem szükségből készült; két tűzhelykarikán keresztül éppen olyan jól látott volna.
She looked perplexed for a moment, and then said, not fiercely, but still loud enough for the furniture to hear: "Well, I lay if I get hold of you I'll--"	Pillanatig zavarodtan ált, aztán nem túl hangosan, csak éppen hogy a bútorok hallhassák, azt mondta: - Csak kapjam a kezembe...
She did not finish, for by this time she was bending down and punching under the bed with the broom, and so she needed breath to punctuate the punches with. She resurrected nothing but the cat.	Nem fejezte be, lehajolt, az ágy alá böködött a söprűvel, nagyokat szusszant, hogy a bökések annál hatásosabbak legyenek. De csak a macskát riasztotta föl.
"I never did see the beat of that boy!"	Ilyen kölyök még nem volt a világon!
She went to the open door and stood in it and looked out among the tomato vines and "jimpson" weeds that constituted the garden.	Kiált a nyitott ajtóba, és szétnézett a paradicsomok és articsókák között, amelyek a kertet jelentették.
No Tom.	Tomnak se híre, se pora.
So she lifted up her voice at an angle calculated for distance and shouted:	Fölemelte hangját, hogy messzebbre is hallhassák, és elkiáltotta magát:
"Y-o-u-u TOM!" There was a slight noise behind her and she turned just in time to seize a small boy by the slack of his roundabout and arrest his flight.	Hé-é-é, Tom! Halk nesz hallatszott a háta mögött, és ahogy hirtelen megfordult, éppen hogy el tudta kapni egy kölyök gallérját, amint el akart iskolálni.
"There! I might 'a' thought of that closet."	- Na, ugyel! Mindjárt gondolhattam volna a kamrára.
What you been doing in there?"	Mit kerestél ott?
"Nothing."	Semmit!
"Nothing!"	Semmit!
Look at your hands. And look at your mouth.	Nézd csak meg a kezedet meg a szádat.
What <u>_is_</u> that truck?"	Mi ragad rajta?
"I don't know, aunt."	Én nem tudom, néni.
"Well, I know. It's jam--that's what it is."	De én tudom! Lekvár, az bizony.
Forty times I've said if you didn't let that jam alone I'd skin you.	Hát nem százszer megmondtam, hogy nyughass attól a lekvártól, különben megnyúzlak.

Step 1: alignment links
aligned paragraphs auto highlighting
& 2 valid buttons

The Adventures of Tom Sawyer

by Mark Twain

Aligned by: András Farkas (fully reviewed)

SHOW ALL

English	Hungarian
<p>Source: Project Gutenberg</p> <p>Hide</p>	<p>Source: mek.oszk.hu Translation: Koroknay István, Karinthy Frigyes</p> <p>Hide</p>
The Adventures of Tom Sawyer	TOM SAWYER KALANDJAI
Mark Twain	MARK TWAIN
PREFACE	ELŐSZÓ
Most of the adventures recorded in this book really occurred; one or two were experiences of my own, the rest those of boys who were schoolmates of mine.	A könyvben leírt kalandok nagy része valóban megtörtént, egyik-másik velem, a többi hajdani iskolatársaimmal.
Huck Finn is drawn from life; Tom Sawyer also, but not from an individual--he is a combination of the characteristics of three boys whom I knew, and therefore belongs to the composite order of architecture.	Huck Finn, akárcsak Tom Sawyer, az életből lestem el, mégsem egy bizonyos fiúról mintáztam - három jól ismert gyerek vonásait egyesítettem benne a regényszerkesztés szabályai szerint.
The odd superstitions touched upon were all prevalent among children and slaves in the West at the period of this story--that is to say, thirty or forty years ago.	Az itt említett babonákat történetünk idejében - a harminc-negyven ével ezelőtti Nyugaton - a gyerkek és a rabszolgák még nagyon komolyan vették.
Although my book is intended mainly for the entertainment of boys and girls, I hope it will not be shunned by men and women on that account, for part of my plan has been to try to pleasantly remind adults of what they once were themselves, and of how they felt and thought and talked, and what queer enterprises they sometimes engaged in. THE AUTHOR.	Noha könyvemet főképpen gyerekeknek szántam, remélem, a felnőttek sem teszik majd félel, hiszen szeretném bennük is gyengédén felidézni, milyenek voltak valamikor, hogyan éreztek, gondolkoztak és beszéltek, s olykor misszoda különös dolgokba keveredtek.
HARTFORD, 1876.	Hartford, 1876 A szerző
CHAPTER I	I. FEJEZET
"TOM!"	- Tom!
No answer.	Semmi válasz.
"TOM!"	Tom!
No answer.	Semmi válasz.
"What's gone with that boy, I wonder?	Kíváncsi vagyok, hol csatangol ez a gyerek!
You TOM!"	Hé, Tom!
No answer. The old lady pulled her spectacles down and looked over them about the room; then she put them up and looked out under them.	Az idős hölgyletolt a szemüvegét, és elnézett fölötté, körös-körül a szobában; aztán visszatolta, és alatta nézett körül.
She seldom or never looked _through_ them for so small a thing as a boy; they were her state pair, the pride of her heart, and were built for "style," not service--she could have seen through a pair of stove-lids just as well.	Ritkán vagy tán sohasem nézett át rajta egyenesen olyan jelentéktelen valami miatt, mint egy kisifű. Ez a szemüveg diszszárg volt, szíve büszkesége, az "előkelőség" érdekeiben, nem szükségből készült; két tűzhelykarikán keresztül éppen olyan jól látott volna.
She looked perplexed for a moment, and then said, not fiercely, but still loud enough for the furniture to hear: "Well, I lay if I get hold of you I'll--"	Pillanatig zavarodtan ált, aztán nem túl hangosan, csak éppen hogy a bútorok hallhassák, azt mondta: - Csak kapjam a kezembe...
She did not finish, for by this time she was bending down and punching under the bed with the broom, and so she needed breath to punctuate the punches with. She resurrected nothing but the cat.	Nem fejezte be, lehajolt, az ágy alá böködött a söprűvel, nagyokat szusszant, hogy a bökések annál hatásosabbak legyenek. De csak a macskát riasztotta föl.
"I never did see the beat of that boy!"	Ilyen kölyök még nem volt a világon!
She went to the open door and stood in it and looked out among the tomato vines and "jimpson" weeds that constituted the garden.	Kiált a nyitott ajtóba, és szétnézett a paradicsomok és articsókák között, amelyek a kertet jelentették.
No Tom.	Tomnak se híre, se pora.
So she lifted up her voice at an angle calculated for distance and shouted:	Fölemelte hangját, hogy messzebbre is hallhassák, és elkiáltotta magát:
"Y-o-u-u TOM!" There was a slight noise behind her and she turned just in time to seize a small boy by the slack of his roundabout and arrest his flight.	Hé-é-é, Tom! Halk nesz hallatszott a háta mögött, és ahogy hirtelen megfordult, éppen hogy el tudta kapni egy kölyök gallérját, amint el akart iskolálni.
"There! I might 'a' thought of that closet."	- Na, ugyel! Mindjárt gondolhattam volna a kamrára.
What you been doing in there?"	Mit kerestél ott?
"Nothing."	Semmit!
"Nothing!"	Semmit!
Look at your hands. And look at your mouth.	Nézd csak meg a kezedet meg a szádat.
What _is_ that truck?"	Mi ragad rajta?
"I don't know, aunt."	Én nem tudom, néni.
"Well, I know. It's jam--that's what it is."	De én tudom! Lekvár, az bizony.
Forty times I've said if you didn't let that jam alone I'd skin you.	Hát nem százszer megmondtam, hogy nyughass attól a lekvártól, különben megnyúzlak.

Step 1: alignment links

✓ selected
→ go to next paragraph

The Adventures of Tom Sawyer

by Mark Twain

Aligned by: András Farkas (fully reviewed)

SHOW ALL

English	Hungarian
<p>Source: Project Gutenberg</p> <p>The Adventures of Tom Sawyer</p> <p>Mark Twain</p> <p>PREFACE</p> <p>Most of the adventures recorded in this book really occurred; one or two were experiences of my own, the rest those of boys who were schoolmates of mine.</p> <p>Huck Finn is drawn from life; Tom Sawyer also, but not from an individual--he is a combination of the characteristics of three boys whom I knew, and therefore belongs to the composite order of architecture.</p> <p>The odd superstitions touched upon were all prevalent among children and slaves in the West at the period of this story--that is to say, thirty or forty years ago.</p> <p>Although my book is intended mainly for the entertainment of boys and girls, I hope it will not be shunned by men and women on that account, for part of my plan has been to try to pleasantly remind adults of what they once were themselves, and of how they felt and thought and talked, and what queer enterprises they sometimes engaged in. THE AUTHOR.</p> <p>HARTFORD, 1876.</p> <p>CHAPTER I</p> <p>"TOM!"</p> <p>No answer.</p> <p>"TOM!"</p> <p>No answer.</p> <p>"What's gone with that boy, I wonder?</p> <p>You TOM!"</p> <p>No answer. The old lady pulled her spectacles down and looked over them about the room; then she put them up and looked out under them.</p> <p>She seldom or never looked _through_ them for so small a thing as a boy; they were her state pair, the pride of her heart, and were built for "style," not service--she could have seen through a pair of stove-lids just as well.</p> <p>She looked perplexed for a moment, and then said, not fiercely, but still loud enough for the furniture to hear: "Well, I lay if I get hold of you I'll--"</p> <p>She did not finish, for by this time she was bending down and punching under the bed with the broom, and so she needed breath to punctuate the punches with. She resurrected nothing but the cat.</p> <p>"I never did see the beat of that boy!"</p> <p>She went to the open door and stood in it and looked out among the tomato vines and "jimpson" weeds that constituted the garden.</p> <p>No Tom.</p> <p>So she lifted up her voice at an angle calculated for distance and shouted:</p> <p>"Y-o-u-u TOM!" There was a slight noise behind her and she turned just in time to seize a small boy by the slack of his roundabout and arrest his flight.</p> <p>"There! I might 'a' thought of that closet."</p> <p>What you been doing in there?"</p> <p>"Nothing."</p> <p>"Nothing!"</p> <p>Look at your hands. And look at your mouth.</p> <p>What _is_ that truck?"</p> <p>"I don't know, aunt."</p> <p>"Well, I know. It's jam--that's what it is."</p> <p>Forty times I've said if you didn't let that jam alone I'd skin you.</p>	<p>Source: mek.oszk.hu Translation: Koroknay István, Karinthy Frigyes</p> <p>TOM SAWYER KALANDJAI</p> <p>MARK TWAIN</p> <p>ELŐSZÓ</p> <p>A könyvben leírt kalandok nagy része valóban megtörtént, egyik-másik velem, a többi hajdani iskolatársaimmal.</p> <p>Huck Finn, akárcsak Tom Sawyer, az életből lestem el, mégsem egy bizonyos fiúról mintáztam - három jól ismert gyerek vonásait egyesítettem benne a regényszerkesztés szabályai szerint.</p> <p>Az itt említett babonákat történetünk idejében - a harminc-negyven évvel ezelőtti Nyugaton - a gyerkek és a rabszolgák még nagyon komolyan vették.</p> <p>Noha könnyemet fóképpen gyerekeknek szántam, remélem, a felnőttek sem teszik majd félel, hiszen szeretném bennük is gyengédén felidézni, milyenek voltak valamikor, hogyan éreztek, gondolkoztak és beszéltek, s olykor mirossa különös dolgokba keveredtek.</p> <p>Hartford, 1876 A szerző</p> <p>I. FEJEZET</p> <p>- Tom!</p> <p>Semmi válasz.</p> <p>Tom!</p> <p>Semmi válasz.</p> <p>Kíváncsi vagyok, hol csatangol ez a gyerek!</p> <p>Hé, Tom!</p> <p>Az idős hölgy letolta Orrán a szemüvegét, és elnézett fölötté, körös-körül a szobában; aztán visszatolta, és alatta nézett körül.</p> <p>Ritkán vagy tán sohasem nézett át rajta egyenesen olyan jelentéktelen valami miatt, mint egy kisifű. Ez a szemüveg diszszárg volt, szíve büszkesége, az "előkelőség" érdekeiben, nem szükségből készült; két tűzhelykarikán keresztül éppen olyan jól látott volna.</p> <p>Pillanatig zavarodtan ált, aztán nem túl hangosan, csak éppen hogy a bútorok hallhassák, azt mondta: - Csak kapjam a kezembe...</p> <p>Nem fejezte be, lehajolt, az ágy alá böködött a söprűvel, nagyokat szusszant, hogy a bökések annál hatásosabbak legyenek. De csak a macskát riasztotta föl.</p> <p>Ilyen kölyök még nem volt a világon!</p> <p>Kiállt a nyitott ajtóba, és szétnézett a paradicsomok és articsókák között, amelyek a kertet jelentették.</p> <p>Tomnak se híre, se pora.</p> <p>Fölemelte hangját, hogy messzebbre is hallhassák, és elkiáltotta magát:</p> <p>Hé-é-é, Tom! Halk nesz hallatszott a háta mögött, és ahogy hirtelen megfordult, éppen hogy el tudta kapni egy kölyök gallérját, amint el akart iskolálni.</p> <p>- Na, ugyel! Mindjárt gondolhattam volna a kamrára.</p> <p>Mit kerestél ott?</p> <p>Semmit!</p> <p>Semmit!</p> <p>Nézd csak meg a kezedet meg a szádat.</p> <p>Mi ragad rajta?</p> <p>Én nem tudom, néni.</p> <p>De én tudom! Lekvár, az bizony.</p> <p>Hát nem százszor megmondtam, hogy nyughass attól a lekvártól, különben megnyúzlak.</p>
	<p>Hide</p>
	<p>Hide</p>

Step 1: alignment links

X Selected
→ crowd source feedback
→ go to next paragraph

The Adventures of Tom Sawyer

by Mark Twain

Aligned by: András Farkas (fully reviewed)

SHOW ALL

English

Hide

Source: Project Gutenberg

The Adventures of Tom Sawyer

Mark Twain

PREFACE

Most of the adventures recorded in this book really occurred; one or two were experiences of my own, the rest those of boys who were schoolmates of mine.

Huck Finn is drawn from life; Tom Sawyer also, but not from an individual--he is a combination of the characteristics of three boys whom I knew, and therefore belongs to the composite order of architecture.

The odd superstitions touched upon were all prevalent among children and slaves in the West at the period of this story--that is to say, thirty or forty years ago.

Although my book is intended mainly for the entertainment of boys and girls, I hope it will not be shunned by men and women on that account, for part of my plan has been to try to pleasantly remind adults of what they once were themselves, and of how they felt and thought and talked, and what queer enterprises they sometimes engaged in. THE AUTHOR.

HARTFORD, 1876.

CHAPTER I

"TOM!"

No answer.

"TOM!"

No answer.

"What's gone with that boy, I wonder?

You TOM!"

No answer. The old lady pulled her spectacles down and looked over them about the room; then she put them up and looked out under them.

She seldom or never looked _through_ them for so small a thing as a boy; they were her state pair, the pride of her heart, and were built for "style," not service--she could have seen through a pair of stove-lids just as well.

She looked perplexed for a moment, and then said, not fiercely, but still loud enough for the furniture to hear: "Well, I lay if I get hold of you I'll--"

She did not finish, for by this time she was bending down and punching under the bed with the broom, and so she needed breath to punctuate the punches with. She resurrected nothing but the cat.

"I never did see the beat of that boy!"

She went to the open door and stood in it and looked out among the tomato vines and "jimpson" weeds that constituted the garden.

No Tom.

So she lifted up her voice at an angle calculated for distance and shouted:

"Y-o-u-u TOM!" There was a slight noise behind her and she turned just in time to seize a small boy by the slack of his roundabout and arrest his flight.

"There! I might 'a' thought of that closet."

What you been doing in there?"

"Nothing."

"Nothing!"

Look at your hands. And look at your mouth.

What _is_ that truck?"

"I don't know, aunt."

"Well, I know. It's jam--that's what it is."

Forty times I've said if you didn't let that jam alone I'd skin you.

Hungarian

Hide

Source: mek.oszk.hu

Translation: Koroknay István, Karinthy Frigyes

TOM SAWYER KALANDJAI

MARK TWAIN

ELŐSZÓ

A könyvben leírt kalandok nagy része valóban megtörtént, egyik-másik velem, a többi hajdani iskolatársaimmal.

Huck Finn, akárcsak Tom Sawyer, az életből lestem el, mégsem egy bizonyos fiúról mintáztam - három jól ismert gyerek vonásait egyesítettem benne a regényszerkesztés szabályai szerint.

Az itt említett babonákat történetünk idejében - a harminc-negyven évvel ezelőtti Nyugaton - a gyerkek és a rabszolgák még nagyon komolyan vették.

Noha könnyemet főképpen gyerekeknek szántam, remélem, a felnőttek sem teszik majd félel, hiszen szeretném benne is gyengédén felidézni, milyenek voltak valamikor, hogyan éreztek, gondolkoztak és beszéltek, s olykor mirossa különös dolgokba keveredtek.

Hartford, 1876 A szerző

I. FEJEZET

- Tom!

Semmi válasz.

Tom!

Semmi válasz.

Kíváncsi vagyok, hol csatangol ez a gyerek!

Hé, Tom!

Az idős hölgy letolta Orrán a szemüvegét, és elnézett fölötté, körös-körül a szobában; aztán visszatolta, és alatta nézett körül.

Ritkán vagy tán sohasem nézett át rajta egyenesen olyan jelentéktelen valami miatt, mint egy kisifű. Ez a szemüveg disztrágy volt, szíve büszkesége, az "előkelőség" érdekeiben, nem szükségből készült; két tűzhelykarikán keresztül éppen olyan jól látott volna.

Pillanatig zavarodtan ált, aztán nem túl hangosan, csak éppen hogy a bútorok hallhassák, azt mondta: - Csak kapjam a kezembe...

Nem fejezte be, lehajolt, az ágy alá böködött a söprűvel, nagyokat szusszant, hogy a bökések annál hatásosabbak legyenek. De csak a macskát riasztotta föl.

Ilyen kölyök még nem volt a világon!

Kiált a nyitott ajtóba, és szétnézett a paradicsomok és articsók között, amelyek a kertet jelentették.

Tomnak se híre, se pora.

Fölemelte hangját, hogy messzebbre is hallhassák, és elkiáltotta magát:

Hé-é-é, Tom! Halk nesz hallatszott a háta mögött, és ahogy hirtelen megfordult, éppen hogy el tudta kapni egy kölyök gallérját, amint el akart iskolálni.

- Na, ugyel! Mindjárt gondolhattam volna a kamrára.

Mit kerestél ott?

Semmit!

Semmit!

Nézd csak meg a kezedet meg a szádat.

Mi ragad rajta?

Én nem tudom, néni.

De én tudom! Lekvár, az bizony.

Hát nem százszor megmondtam, hogy nyughass attól a lekvártól, különben megnyúzlak.

Step 1: alignment links

X Selected

→ crowd source feedback:
select and save automatically

The Adventures of Tom Sawyer

by Mark Twain

Aligned by: András Farkas (fully reviewed)

SHOW ALL

English

Hide

Source: Project Gutenberg

The Adventures of Tom Sawyer

Mark Twain

PREFACE

Most of the adventures recorded in this book really occurred; one or two were experiences of my own, the rest those of boys who were schoolmates of mine.

Huck Finn is drawn from life; Tom Sawyer also, but not from an individual--he is a combination of the characteristics of three boys whom I knew, and therefore belongs to the composite order of architecture.

The odd superstitions touched upon were all prevalent among children and slaves in the West at the period of this story--that is to say, thirty or forty years ago.

Although my book is intended mainly for the entertainment of boys and girls, I hope it will not be shunned by men and women on that account, for part of my plan has been to try to pleasantly remind adults of what they once were themselves, and of how they felt and thought and talked, and what queer enterprises they sometimes engaged in. THE AUTHOR.

HARTFORD, 1876.

CHAPTER I

"TOM!"

No answer.

"TOM!"

No answer.

"What's gone with that boy, I wonder?

You TOM!"

No answer. The old lady pulled her spectacles down and looked over them about the room; then she put them up and looked out under them.

She seldom or never looked _through_ them for so small a thing as a boy; they were her state pair, the pride of her heart, and were built for "style," not service--she could have seen through a pair of stove-lids just as well.

She looked perplexed for a moment, and then said, not fiercely, but still loud enough for the furniture to hear: "Well, I lay if I get hold of you I'll--"

She did not finish, for by this time she was bending down and punching under the bed with the broom, and so she needed breath to punctuate the punches with. She resurrected nothing but the cat.

"I never did see the beat of that boy!"

She went to the open door and stood in it and looked out among the tomato vines and "jimpson" weeds that constituted the garden.

No Tom.

So she lifted up her voice at an angle calculated for distance and shouted:

"Y-o-u-u TOM!" There was a slight noise behind her and she turned just in time to seize a small boy by the slack of his roundabout and arrest his flight.

"There! I might 'a' thought of that closet."

What you been doing in there?"

"Nothing."

"Nothing!"

Look at your hands. And look at your mouth.

What _is_ that truck?"

"I don't know, aunt."

"Well, I know. It's jam--that's what it is."

Forty times I've said if you didn't let that jam alone I'd skin you.

Hungarian

Hide

Source: mek.oszk.hu
Translation: Koroknay István, Karinthy Frigyes

TOM SAWYER KALANDJAI

MARK TWAIN

ELŐSZÓ

A könyvben leírt kalandok nagy része valóban megtörtént, egyik-másik velem, a többi hajdan iskolatársaimmal.

Huck Finn, akárcsak Tom Sawyer, az életből lestem el, mégsem egy bizonyos fiúról mintáztam - három jó ismert gyerek vonásait egyesítettem benne a regényszerszín szabályai szerint.

Az itt említett babonákat történetünk idejében - a harmadik negyven évvel ezelőtti Nyugaton - a gyerekek és a rabszolgák még nagyon komolyan vették.

Noha könnyemet főképpen gyerekeknek szántam, remélem, a felnőttek sem teszik majd félel, hiszen szeretném bennük is gyengédén felidézni, milyenek voltak valamikor, hogyan éreztek, gondolkoztak és beszéltek, s olykor miszoda különös dolgokba keveredtek.

Hartford, 1876 A szerző

I. FEJEZET

- Tom!

Semmi válasz.

Tom!

Semmi válasz.

Kíváncsi vagyok, hol csatangol ez a gyerek!

Hé, Tom!

Az idős hölgy letolta Orrán a szemüvegét, és elnézett fölötté, körös-körül a szobában; aztán visszatolta, és alatta nézett körül.

Ritkán vagy tán sohasem nézett át rajta egyenesen olyan jelentéktelen valami miatt, mint egy kisfiú. Ez a szemüveg disztárgy volt, szíve büszkesége, az "előkelőség" érdekeiben, nem szükségből készült; két túzhelykarikán keresztül éppen olyan jól látott volna.

Pillanatig zavarodtan ált, aztán nem túl hangosan, csak éppen hogy a bútorok hallhassák, azt mondta: - Csak kapjam a kezembe...

Nem fejezte be, lehajolt, az ágy alá böködött a söprűvel, nagyokat szusszant, hogy a bökések annál hatásosabbak legyenek. De csak a macskát riasztotta föl.

Ilyen kölyök még nem volt a világon!

Kiált a nyitott ajtóba, és szétnézett a paradicsomok és articsókák között, amelyek a kertet jelentették.

Tomnak se híre, se pora.

Fölemelte hangját, hogy messzebbre is hallhassák, és elkiáltotta magát:

Hé-é-é, Tom! Halk nesz hallatszott a háta mögött, és ahogy hirtelen megfordult, éppen hogy el tudta kapni egy kölyök gallérját, amint el akart iskolálni.

- Na, ugyel! Mindjárt gondolhattam volna a kamrára.

Mit kerestél ott?

Semmit!

Semmit!

Nézd csak meg a kezedet meg a szádat.

Mi ragad rajta?

Én nem tudom, néni.

De én tudom! Lekvár, az bizony.

Hát nem százszor megmondtam, hogy nyughass attól a lekvártól, különben megnyúzlak.

Step 2: alignment quality

give a similarity score to aligned paragraphs
by selecting 0/1/2 button on the page

Book title

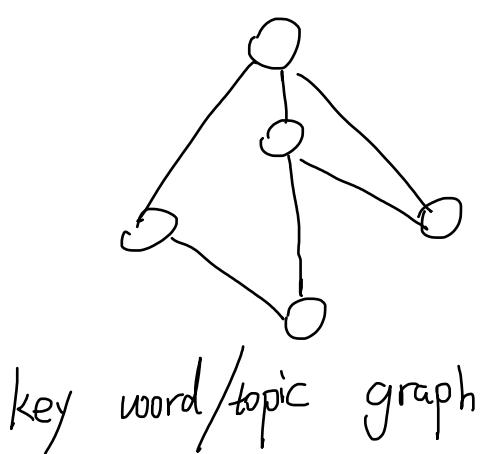
Chapter x Paragraph y
crowd sourcer name

English

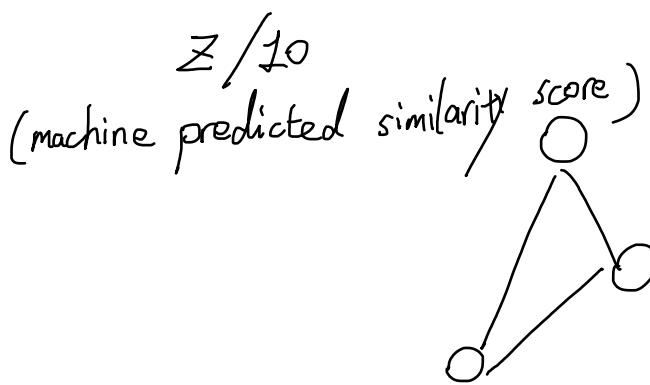
Target language

Although my book is intended mainly for the entertainment of boys and girls, I hope it will not be shunned by men and women on that account, for part of my plan has been to try to pleasantly remind adults of what they once were themselves, and of how they felt and thought and talked, and what queer enterprises they sometimes engaged in. THE AUTHOR.

Noha könyvemet főképpen gyerekeknek szántam, remélem, a felnőttek sem teszik majd félel, hiszen szeretném bennük is gyengédén felidézni, milyenek voltak valamikor, hogyan éreztek, gondolkoztak és beszéltek, s olykor micsoda különös dolgokba keveredtek.

key word/topic graph

key word/topic graph

